

Sygn. akt IV CSK 589/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa B. M.  
przeciwko K. I.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 28 marca 2014 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 29 kwietnia 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany wniośł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania albowiem w ocenie skarżącego zaskarżony wyrok został wydany bez uwzględnienia nieważności postępowania, to znaczy z naruszeniem art. 379 pkt 5 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania są wprawdzie różne od podstaw skargi kasacyjnej, niemniej jednak muszą pozostawać w związku z przedmiotem postępowania w sprawie i okolicznościami, które są doniosłe dla rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym. Nieważność postępowania jest wprawdzie uchybieniem procesowym, które Sąd Najwyższy przy rozpoznaniu skargi kasacyjnej bierze pod uwagę z urzędu w granicach zaskarżenia (art. 398<sup>13</sup> § 1 k.p.c.) i jest też przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.), ale w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmuje się, że w obu przypadkach chodzi o nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, nie zaś przed Sądem pierwszej instancji (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2013 r., II CSK 720/12 niepubl.; z dnia 7 maja 2009 r. II CSK 80/2009, niepubl.; z dnia 21 listopada 1997 r. OSNC 1998/5/81).

Dodatkowo trzeba uwzględnić, iż w ramach podstaw skargi kasacyjnej pozwanego zarzuca się nieważność postępowania wprost przed Sądem drugiej instancji przez pozbawienie pozwanego możliwości obrony swoich praw na skutek odmowy zwolnienia od kosztów procesu, co uniemożliwiło prowadzenie dowodu z opinii biegłego.

W związku z koniecznością wzięcia pod rozagę z urzędu ewentualnej nieważności postępowania przed sądem drugiej instancji wystarczy wskazać, że zwolnienie od kosztów nie odnosi się do kosztów procesu (art. 98 § 1 k.p.c.) ale do kosztów sądowych, a od tych kosztów pozwany został zwolniony postanowieniem Sądu Okręgowego w T. z dnia 21 stycznia 2013 r., przy czym zwolnienie to rozciągało się także na postępowanie przed Sądem drugiej instancji

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej.

aw

es